

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3Tk/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011185
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120011185.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Michalom Eliašom, v trestnej veci vedenej proti obžalovanej C. K., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom F. H. N. XXX, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. januára 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaná

C. K., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom F. H. N. XXX, t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov

uznáva sa za vinnú, že

1. v období od 22.07.2016 do dňa 26.11.2019 v rodinnom dome číslo XXX v F. H. N. si neoprávnene, na pravidelnej, každodennej báze, zadovážovala od odsúdeného Z. E. (vylúčeného na samostatné konanie 3Tk/4/2020) psychotropnú látku - pervitín, ktorého účinnou látkou je metamfetamín, v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných, v množstve 100 mg pervitínu denne, výmenou za poskytovanie sexuálnych služieb, ktorý si zadovážovala predovšetkým pre vlastnú potrebu a tento minimálne dva krát poskytla odsúdenej F. E. (vylúčenej na samostatné konanie 3Tk/4/2020), v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných, v celkovom množstve 200 mg pervitínu v hodnote 4,00 Eur, a na základe predchádzajúceho dohovoru s odsúdenou F. E. si obžalovaná nechala minimálne päť krát doviezť pervitín, ktorého účinnou látkou je metamfetamín, v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných, v celkovom množstve 500 mg pervitínu v hodnote 10,00 Eur, do jej zamestnania v Rakúskej republike, C. K., Q., D., pričom dňa 27.11.2019 bola na základe príkazu vyšetrovateľa PZ bola vykonaná prehliadka iných priestorov alebo pozemkov v rámci ktorej boli do trestného konania zaistené: v osobnom motorovom vozidle zn. Z., ev. č.: K v užívaní obžalovanej C. K. zrezaná, zatavená, injekčná striekačka s obsahom kryštalického materiálu béžovej farby s hmotnosťou 106 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 77,1 % hmotnostného, obsahujúce 82 mg absolútneho metamfetamínu, kde hodnota drogy bola vyčíslená na sumu 2,65 Eur.

2. v presne nezistené dva dni roku 2019 obžalovaná dva krát sprostredkovala medzi odsúdeným Z. E. ako predávajúcim a nestotožneným občanom Rakúskej republiky vystupujúcim pod menom X. ako kupujúcim, predaj pervitínu s hmotnosťou 0,5 g, teda celkovo 1,0 g, ktorého účinnou látkou je

metamfetamín, v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných, kde hodnota drogy bola vyčíslená na sumu 25,00 Eur.

Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

teda

v bode 1

neoprávnene dala prepraviť, zadovážila sebe a tretej osobe, prechovávala po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas

v bode 2

poskytla inému pomoc pri neoprávnenom predaji, kúpe a prechovávaní psychotropných látok po akúkoľvek dobu

čím spáchala

v bode 1

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), c), d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

v bode 2

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d) Trestného zákona formou účasti - pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona a aj per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 77 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona v spojení s § 78 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po vyhlásení obžalovanej C. K., ktorá vyhlásila, že je nevinná, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, spoluobžalovaných M. E., F. E., Z.

N., výsluchom svedkov A. D., S. F. ako aj čítaním ich výpovedí z prípravného konania, čítaním výpovede svedka Z. C. z prípravného konania, čítaním znaleckých posudkov MUDr. Klaudie Stanislavovej, PhDr. Vlasty Kurucovej, ako aj KEU PZ, oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania, ako aj výsledkami odposluchov, vyhotovených na základe príkazu súdu Okresného súdu Trnava. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku:

Obžalovaná C. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je nevinná, že drogy nikdy nepredávala. M. E. pozná 7 rokov, aj s obžalovanou E. sa pozná viac ako 7 rokov. Nikdy nespolupracovali v predaji drog ako organizovaná skupina, sú kamarátky, susedky. S M. E. sa pozná tak, že jej pomohol, keď mala problémy s domom, kúpil ho a ona u neho býva v podnájme. Zároveň celú dobu, ktorú sa poznajú dostávala od neho drogy, nakoľko je závislá asi 10 rokov. Je pravda, že s F. E. si drogy navzájom dávali, ale to bolo len za posledné obdobie, od leta, predtým než boli vzatí do väzby. Takisto priznáva, že kamaráta z Rakúska zoznámila s M. E.. Pretože ten kamarát vedel, že drogy berie, chcel ich od nej, ale nechcela mať nič spoločné s tým, tak to vyriešila takto. O čom vedela, že sa mali raz stretnúť, vtedy sa ale údajne nestretli, čo vie, stretli sa raz alebo dvakrát. E. jej dával len 3 diely denne, asi preto, aby sa s ním stretla aj na ďalší deň a z toho jej nič nezostávalo, nakoľko polovicu si dala hneď a druhú polovicu poobede. Párkrát sa jej podarilo, že jej jedna čiara zostala, tak ju dala E.. Od E. si zadovážovala pervitín po celú dobu ako sa poznáme, asi 7 rokov, tri čiary denne a každý deň, posledné 4 roky to bolo pravidelné. Muž rakúskeho občianstva sa volá X., ktorý ju oslovil niekedy v lete predtým ako ich zobrali, či by ste mu vedela zadovážiť pervitín. Komunikovala s ním, ale drogy mu nedoniesla. Poznajú sa ako kamaráti. Povedala to E., on sa s ním stretol. S ňou komunikoval, pretože vedel, že je závislá, vedel, že má k tomu prístup a tiež vedel, že na Slovensku je to lacnejšie ako v Rakúsku alebo Česku. Prvé stretnutie X. a obž. E. dohadovala ona, prekladala, dohodli sa že sa stretnú pri pekárni na hraniciach, pri tom nebola. Na tomto stretnutí, bolo dohodnuté aj množstvo, povedala, že za 40 Eur. Čo sa týka kvality pervitínu, ktorú obžalovaný E. predával, bol dosť silný, mal účinky. S. F. pozná, pomáhal jej na dome a tiež sa jej pýtal, či by nechcela u nich robiť v kuchyni v Rakúsku.

Obžalovaná F. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne vypovedala vo vzťahu k spoluobžalovanej C. K., že pozná ju asi 10 rokov, odkedy sú susedkami, stretávali sa denno denne, vie o tom, že užívala pervitín. Obžalovaná K. pozná obžalovaného E., zoznámila ich pred 4 - 5 rokmi. Obžalovaná K. si zadovážovala pervitín, od obžalovaného E.. Za akú cenu to ja nevie, za sex jej dával dve čiary denne. Tak isto ako aj jej. Predávala pervitín, pričom na tom nikdy nespolupracovala s obžalovanou K.. Nemala vedomosť o tom, že by obž. K. niekedy dala alebo predala pervitín, avšak, dva alebo trikrát cez S. F., on jej volal, aby vybavila pervitín, a išla k nej, lebo tam bol M. E., ale nebolo to priamo od nej, ale od E.. Z počutia pozná osobu pod menom X., bol v kamarátskom vzťahu s obžalovanou K.. Od M. E. jej do práce možno 5 - 7 krát priniesla po jednej čiare, možno po dve. Stávalo sa, že mala prístup k pervitínu, ktorý mala odložený obžalovaná K., mala od nej kľúče a jej volala, či jej nevie dať, ona bola v práci, tak jej dala jednu čiaru, povedala jej, kde to má doma odložené. Obžalovaná K. stretávala s obžalovaným E. v poslednej dobe denno denne, nakoľko ona bývala u neho v podnájme.

Prečítali sa časti výpovede z výsluchu obžalovanej F. E. zo dňa 14.04.2020, č. I. 339 - 356 z prípravného konania, z dôvodu odstránenia rozporov, nakoľko na hlavnom pojednávaní vypovedala odlišne k osobe S. F., ktorému mala predávať pervitín, ktorý jej zostal od obžalovaného E., ako obžalovanej K. doviezla pár krát pervitín do rakúska. Ďalej vypovedala aj o tom, ako jej obžalovaná K. nechávala v schránke pervitín pre ňu, jednu čiaru, keď jej zostalo.

Obžalovaný M. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne vypovedal vo vzťahu k spoluobžalovanej C. K., že sú dlhoroční priatelia, asi 10 rokov. Z toho posledné obdobie, možno nejakých 6 - 7 rokov sa stretávali intenzívnejšie, v tomto období sa obžalovaná K. dostala do finančných problémov, nakoľko nesplácala pôžičku, resp. úver na rodinný dom so svojím partnerom v tej dobe už nežili v harmonickom vzťahu. V tomto období bola na ňu uvalená dražba a hrozilo, že bude vystaňovaná z domu, tak za ňu vyrovnal jej dlh voči banke, postupom času sa natoľko zblížili, že žili spolu už aj intímne. V podstate to, že užíva drogy sa dozvedel podstatne

neskôr, cez jeho priateľku F. E.. V tomto období potom jej pomáhal so zabezpečením drog pre vlastnú spotrebu. Toto v podstate prebiehalo tak, že sa stretávali každý deň, za pomoc C. bola ochotná mať s ním sex. Čo však bral vzhľadom k tomu, že boli predtým dlhé roky za nič výnimočné. Už predtým mali spolu nejaké skúsenosti. Drogy jej dával v množstve asi 3 čiary. Za každé ich stretnutie. Či už bol alebo nebol sex, lebo sex nemusel byť. Nemá vedomie o tom, že ona by ďalej s drogami obchodovala, lebo ako uviedol, to množstvo bolo tak malé, že to bola dávka určená pre ňu. Od začiatku roku 2018 odovzdával drogy obžalovanej K.. Nestalo sa že by obžalovaná K. požiadala o väčšie množstvo drog, avšak boli tendencie, keď išla pracovať do Rakúska na dlhšie obdobie, že či by jej vedel pomôcť. Zvolil inú alternatívu, že vždy za ňou išiel do toho Rakúska osobne. Dohodila nejakého kupca pod menom X., stalo sa raz, že ho požiadala o službu pre jej známeho z Rakúska, jednalo sa o zhruba 5 čiar a toto sa potom ešte raz zopakovalo v priebehu toho mesiaca a potom sa to už nikdy viac nestalo. Tú osobu nepozná, postupom času sa dozvedel, že by malo ísť o nejakého X., lebo stretli sa na dohodnutom mieste a s ním vlastne ani nekomunikoval, nevie nemecky, on nevie po slovensky. On mu odovzdal peniaze a podľa toho odovzdal určité množstvo pervitínu. Toto sa zopakovalo ešte raz, nikdy sa nejednalo o viac ako 5 čiar, pol kubíka. Vedel, že to bude Rakúšan a že bude stáť na parkovisku na výpadovke na prechod do Rakúska na konci dediny Moravský Svätý Ján, na parkovisku boli dve autá, jedno malo rakúsku značku. Vždy to je to isté miesto. Je tam predajňa, pekáreň. Presne nevedel koľko má zobrať pervitínu, ale vedel zhruba, že koľko bude mať peňazí, okolo 40 Eur, toto vedel z SMSky, pričom bol v kontakte so obžalovanou K.. Ďalšej osobe pomocou obžalovanej K. nikdy nepredal pervitín, toto bolo prvýkrát. Celú dobu nevedel, že by ona posúvala niekedy pervitín ďalej, čo mala od neho. Nevedel ani, že by mohla mať iný zdroj. Stalo sa, že by ste obžalovanej K. niekedy odložili pervitín na vopred určené miesto, že keď nebola doma a už odchádzal z Lakšarskej Novej Vsi preč, tak jej nechal jednu dennú dávku, keď vedeli, že už sa v ten deň nestretne. Ale vždy to boli len tie tri čiary, nikdy to nebolo viac. V obývačke na konferenčnom stolíku, na parapete pri vchodových dverách, keď vedel, že nebude doma ani jej syn ani jej druh.

Obžalovaný Z. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne vypovedal vo vzťahu k spoluobžalovanej C. K., pričom uviedol, že ju vôbec nepozná.

Svedok A. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovanú pozná, je suseda F. E., bol tam asi dva razy na grilovačke, pričom nevedel, že obžalovaná mala byť užívateľkou pervitínu. Užíval pervitín aj marihuanu, pričom si to zadovážoval od jedného róma na hlavnej stanici. Mal telefónny kontakt na obžalovanú, pričom pár krát spolu telefonovali, potrebovala raz naštartovať auto, svoje mal v servise, potom sa jej podarilo naštartovať, prípadne či mu môže požičať 50 Eur. Nevedel o tom, že by obžalovaná predala niekedy pervitín alebo inú omamnú látku.

Prečítala sa výpoveď z výsluchu svedka A. D. zo dňa 6.2.2020 č.l. 600-609 z prípravného konania, z dôvodu odstránenia rozporov, nakoľko na hlavnom pojednávaní vypovedal odlišne, pričom z nej je podstatné len to, ako sa svedok vyjadroval k pervitínu, že čakal s obžalovanou na F. E., aby mu dala pervitín, ako poslal po E. peniaze, ktoré dlhoval obžalovanej K., ktoré mu požičala na opravu auta.

Svedok S. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovanú poznám ako susedu, rok a pol, možno dva roky. Je užívateľom omamných a psychotropných látok, mäkkých, marihuana, pervitín už nie. Z jeho telefónu mohla obžalovanej volať F. E., čo nevyklučuje, nie však on.

So súhlasom obžalovanej a prokurátora sa prečítala výpoveď z výsluchu svedka Z. C. zo dňa 04.02.2020 č.l. 506-517 z prípravného konania, pričom vo vzťahu k obžalovanej K. nič podstatné neuviedol, len že keď bral od E. pervitín, tak sa stalo, že išla do domu obžalovanej K., kde býval aj M. E..

So súhlasom obžalovanej a prokurátora sa prečítala výpoveď z výsluchu svedkyne P. C. zo dňa 05.02.2020 č.l. 592-600 z prípravného konania, pričom vo vzťahu k obžalovanej K. nič podstatné neuviedla.

So súhlasom obžalovanej a prokurátora sa čítal znalecký posudok MUDr. Klaudie Stanislavovej č. 23/2020 zo dňa 29.2.2020 č.l. 1040-1051, z ktorého vyplýva, že psychiatrickým znaleckým vyšetrením bol u obžalovanej zistený viacročný abusívny metamfetamín formou šnupania, v dennej dávke 225- 300 mg MFA, s rozvojom psychickej a somatickej závislosti, aktuálne v štádiu nútenej abstinencie v podmienkach vyšetrovacej väzby. Závislosť na iných drogách a alkohole zistená nebola.

Osobnosť obžalovanej vykazuje charakteristiky emočnej lability, nezdržanlivosti, vôľovej slabosti, deficitu hodnotového systému a karikácie vyšších citov. Z podaných autoanamnestických údajov je evidentné, že v období spáchania skutku netrpela žiadnym závažným duševným ochorením, pre ktoré by nevedela posúdiť prejavy závislosti od drog. Aktuálne je k abusu drog kritická, verbalizuje záujem o celoživotnú abstinenciu. U obžalovanej bola diagnostikovaná kompletná - psychická a somatická závislosť od metamfetamínu. Ide o závislosť stredne ťažkého stupňa, v dôsledku ktorej z medicínskeho hľadiska indikuje uloženie ochrannej protitoxikomanickej liečby, ambulantným spôsobom.

So súhlasom obžalovanej a prokurátora sa čítal znalecký posudok PhDr. Vlasty Kurucovej č. 12/2020 zo dňa 28.2.2020 č.l. 1056-1095, z ktorého vyplýva, že obžalovaná netrpela duševným ochorením ani poruchou, jej rozumové schopnosti sú dostatočné na to, aby bola schopná správne vnímať a reprodukovať udalosti a pochopiť zmysel protiprávneho konania. Ďalej boli v predmetnom posudku vyhodnocované charakterové vlastnosti obžalovanej.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora sa čítal znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru kriminalistickej identifikácie znalecký posudok č. PPZ-KEU-BA-EXP-2019/14838 zo dňa 13.01.2020 č.l. 653-661, zo záverov ktorého vyplýva, zaistená stopa č. 6 zrezaná, zatavená, injekčná striekačka s obsahom kryštalického materiálu béžovej farby s hmotnosťou 106 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 77,1 % hmotnostného, obsahujúce 82 mg absolútneho metamfetamínu, zaistená v osobnom motorovom vozidle zn. Z., ev. č.: K v užívaní obžalovanej C. K., sa podľa KEÚ PZ považuje za 2-8 bežných jednotlivých dávok drogy.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora sa čítal znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru kriminalistickej identifikácie znalecký posudok č. PPZ-KEU-BA-EXP-2019/14838 zo dňa 17.01.2020 č.l. 687-698, zo záverov ktorého vyplýva, že analýzou DNA zo stopy č. C6 (oter povrchu vnútorných hrán vrchnáka nádoby) bolo zistené, že biologický materiál tejto stopy je zmiešanou biologickou stopou najmenej od dvoch osôb, pričom časť profilu DNA tejto zmiešanej stopy je zhodná s profilom DNA porovnávacej vzorky označenej „E.“ a zvyšná prímes nie je vhodná na interpretáciu (nie je vhodná na individuálnu identifikáciu ďalšieho pôvodcu). Analýzou DNA zo stopy č. H6 (oter z povrchu striekačky) bol zistený majoritný profil DNA pochádzajúci od jednej osoby ženského pohlavia, ktorý je zhodný s profilom DNA porovnávacej vzorky označenej "K." a minoritná časť, ktorá nie je vhodná na interpretáciu. Analýzou DNA zo stopy č. C5 (oter z povrchu hrán nádoby) bolo zistené, že biologický materiál tejto stopy je zmiešanou biologickou stopou najmenej od dvoch osôb pričom bol zistený zmiešaný profil DNA, ktorý je kombináciou profilov DNA porovnávacích vzoriek označených „E.“ a „K.“, z uvedeného vyplýva, z pôvodcami biologického materiálu uvedenej stopy (oteru) sú osoby, od ktorých pochádzajú porovnávacie vzorky označené „E.“ a „K.“. Analýzou DNA zo stopy č. H6 (časť obalu vreckoviek) bolo zistené, že biologický materiál tejto stopy je zmiešanou biologickou stopou najmenej od dvoch osôb, pričom bol zistený zmiešaný profil DNA, ktorý je kombináciou profilov DNA porovnávacích vzoriek označených „E.“ a „K.“, z uvedeného vyplýva, že pôvodcami biologického materiálu uvedenej stopy (časť obalu) sú osoby, o ktorých pochádzajú porovnávacie vzorky označené „E.“ a „K.“.

Súd sa ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

- príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov č.l. 1304-1305 zo dňa 18.11.2019
- zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov zo dňa 27.11.2019 č.l. 1306-1314
- fotodokumentácia k prehliadke č.l. 1315-1316, pri ktorej bola zaistená stopa č. 6 a to zrezaná, zatavená, injekčná striekačka s obsahom kryštalického materiálu béžovej farby s hmotnosťou 106 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 77,1 % hmotnostného, obsahujúce 82 mg absolútneho metamfetamínu
- odborné vyjadrenie Prezídia PZ NAKA Bratislava č. PPZ-NKA-PDC-4-020/2021-PZ zo dňa 18.01.2021, z ktorého vyplýva, že hodnota drog v zaistej zrezanej, zatavenej injekčná striekačka s obsahom kryštalického materiálu béžovej farby s hmotnosťou 106 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 77,1 % hmotnostného, obsahujúce 82 mg absolútneho metamfetamínu, bola vyčíslená na sumu 2,65 Eur.

- tabuľka monitorovania cien omamných a psychotropných látok na čiernom trhu na území SR za IV. štvrťrok r. 2019, z ktorej vyplýva že za daný štvrťrok bola hodnota pervitínu na čiernom trhu v Trnavskom kraji vyčíslená na sumu 25-30 Eur.
- výsledky z odpočúvania telekomunikačnej prevádzky mobilnej účastníckej stanice používanej obžalovanou K., číslo + 421 XXX XXX XXX (č.1. 1580-1727, 2512-2571), z ktorých záznamov vyplýva, že obžalovaná je používateľom tohto telefónneho čísla, pričom s ňou komunikujúce osoby - prevažne obžalovaná E. ako aj obžalovaný E., prípadne osoba vystupujúca pod menom X., okrem iného komunikujú spolu o omamných a psychotropných látkach, ich zadovážovaní, odovzdávaní, prevážaní ako aj ich kvalite a konzumácií.
- aktuálny odpis registra trestov
- výpis z lustrácie priestupkov
- výpis z lustrácie CDB databázy súdov SR

Výrok o vine :

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaná C. K. sa dopustila obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), c), d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, rovnako tak aj zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d) Trestného zákona formou účastníctva - pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovanej, súd je toho názoru, že obžalovaná konala v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko neoprávnene dala prepraviť, zadovážila sebe a tretej osobe, prechovávala po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, zároveň poskytla inému pomoc pri neoprávnenom predaji, kúpe a prechovávaní psychotropných látok po akúkoľvek dobu, pretože obžalovaná vedela, že disponuje a nakladá s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, ktorých držba a nakladanie s nimi je zakázaná. Svojím konaním naplnila všetky zákonné znaky skutkových podstát týchto trestných činov. Vykonaným dokazovaním bola vina obžalovanej v plnom rozsahu preukázaná.

V prvom rade súd je potrebné poznamenať, že skutok, ktorý sa obžalovanej kládol za vinu tak, ako bol modifikovaný v podanej obžalobe, prokurátor na hlavnom pojednávaní neustal, pričom z dokazovania súd ustálil vinu obžalovanej tak, ako je ustálená v skutkovej časti tohto rozhodnutia. Predovšetkým sa počas celého pojednávania nepodarilo prokurátorovi preukázať obžalovanej, že skutku ktorý sa jej kládol za vinu, bol spáchaný organizovanou skupinou, resp. že bola členkou takéhoto zoskupenia, rovnako ako aj skutočnosť, že trestnú činnosť spáchala závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Čo sa týka spáchania skutku organizovanou skupinou, tak predovšetkým organizovanou skupinou sa na účely Trestného zákona rozumie spolčenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu.

Pre objasnenie otázky organizovanej skupiny súd vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedkov, znaleckým dokazovaním, oboznámením záznamov telekomunikačnej prevádzky, výsledkov prehliadok iných priestorov a iných vo veci vykonaných dôkazov a na takto zistenom skutkovom stave dospel k záveru, že obžalovaná C. K. sa nedopustila predmetnej trestnej činnosti, ktorá sa jej kládla za vinu ako členka organizovanej skupiny, nakoľko jej ani nebolo preukázané, že by omamné a psychotropné látky predávala ďalšej osobe, resp. že by sa aktívne podieľala na predaji a spolupráci s ostatnými spoluobžalovanými. Obžalovaný E., ako aj obžalovaná E. zhodne popreli, že by sa obžalovaná podieľala spolu s nimi na predaji drog, rovnako takúto skutočnosť

vyvrátili aj vypočutí svedkovia A. D. a S. F., ktorí uvádzali, že pokiaľ si chceli zadovážiť pervitín, oslovovali obžalovanú E., ktorá tento zabezpečovala od obžalovaného E.. Obdobne vypovedali aj svedok Z. C. a P. C.. Čo sa týka obžalovaného Z. N., ten obžalovanú nepozná a ani s ňou nestretol, nikdy s ňou neriešil predaj a distribúciu omamných a psychotropných látok. Rovnako nebolo počas celého dokazovania preukázané, že by obžalovaná poskytovala, predávala pervitín viacerým osobám, okrem obžalovanej E., ktorej niekoľko krát (súd toto vyjadrenie považuje ako minimálne dva krát) poskytla pervitín pre jej potrebu, tým spôsobom, že jej sprístupnila pervitín, ktorý si zaobstarala od obžalovaného E. za poskytovanie sexuálnych služieb.

Prokurátor nepredložil jediný relevantný dôkaz, ktorý by jeho tvrdenie ohľadom činnosti organizovanej skupiny preukázal. Už aj z úradnej činnosti súdu je známe, že pre OČTK je výhodné nadkvalifikovať prípadnú drogovú trestnú činnosť, pričom sa uspokojujú so strohým poukazom, že obvinených je viac ako dvaja a už sú organizovaná skupina bez podloženia ďalšieho. Súdu v danej veci chýba preukázanie deľby úloh, plánovitosti, koordinovanosti s cieľom páchať trestnú činnosť. Vo väčšine prípadov organizovaná skupina vzniká spontánne, v snahe uľahčiť a zjednodušiť páchanie trestnej činnosti, ktorej by sa mohol dopustiť i jeden páchatel' alebo dvaja spolupáchatelia, lenže komplikovanejšie než skupina páchatel'ov, ktorí si medzi sebou delia úlohy a konajú koordinovane.

Súd poukazuje predovšetkým na samotný charakter drogovej trestnej činnosti, kde už len z logického výkladu sa vždy na tejto trestnej činnosti podieľa niekoľko osôb, ktoré majú jednotlivé úlohy pri samotnej výrobe, zaobstarávaní, distribúcii až po samotnú konzumáciu konečným spotrebiteľom. Po úvahe nad vyššie uvedeným postojom zo strany OČTK, by potom automaticky každá drogová trestná činnosť spadala pod páchanie organizovanou skupinou. Príkladmo varič pervitínu pácha trestnú činnosť od začiatku jeho výroby až po jeho odovzdanie odberateľovi/distribútorovi, kde jeho trestná činnosť končí, s tým že zodpovedá len za množstvo, ktoré vyrobil. Tento už nezodpovedá za činnosť odberateľa, ktorí môže následne pervitín predávať veľkému počtu ľudí, prípadne maloletým atď.

De facto samotná prokuratúra svoje tvrdenie o organizovanej skupine, o predaji pervitínu obžalovanou viacerým osobám, vo vzťahu k obžalovanej K., opiera len o vykonané odposluchy, s tým že komunikácia medzi obžalovanými a svedkami prebiehala sofistikovane a za používania inotajov. Súd k samotným odposluchom dodáva, že zo strany OČTK sa k takýmto dôkazom kladie prehnaný význam ako aj dôkaznú silu, pričom v skutočnosti sa jedná len o nepriamy dôkaz, resp. len o indíciu, ktorá môže na niečo poukázať, resp. potvrdiť inú skutočnosť, dôkaz, výpoveď, avšak sama o sebe nepreukazuje nič. Rovnako skutočnosť, že sa obžalovaní stretávali na rôznych miestach, pod rôznymi heslami nič o organizovanej skupine nepreukazuje, pretože vo všeobecnosti je už známy postup OČTK, akým spôsobom vykonávajú odhaľovanie drogovej trestnej činnosti, pričom zo strany obžalovaných sa jednalo o logickú opatrnosť.

K samotnému skutku č. 1 uvedenému vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia

Ku skutku č. 1 uvedenému vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia sa de facto obžalovaná sama priznala, že s obžalovaným E. sa pozná dlhodobo, je dlhodobou užívateľkou pervitínu a minimálne 4 roky (vypovedala dňa 22.07.2020, preto vo výrokovvej časti je uvedený dátum 22.07.2016) si tento na pravidelnej, každodennej báze zadovážovala od obžalovaného E. výmenou za poskytovanie sexuálnych služieb. Od obžalovaného E., každý deň dostala tri čiary, dieliky. Popísala aj kvalitu pervitínu od obžalovaného E., že bol kvalitný a mala po jeho požití požadované stavy, bol dosť silný, mal účinky. Polovicu si aplikovala hneď ráno a druhú polovicu mala na poobedie. Niekedy sa stalo že jej jedna čiara, dielik zostal. Pár krát sa stalo, že toto množstvo, ktoré jej zostalo, sprístupnila obžalovanej E., keď mala krízu a nemala pervitín pre vlastnú potrebu. Jej výpoveď sa v podstatných bodoch zhodovala s výpoveďami obžalovaných E. a E.. Tí ďalej vypovedali, že minimálne 5 krát si obžalovaná dala doviest' pervitín do jej zamestnania v Q. republike, C. K., Q., D., avšak len pre vlastnú potrebu.

Súd pri jednotlivých hodnoteniach o údajoch a množstvách, ich vykladal v prospech obžalovanej a preto pojem „pár krát“ ustálil na minimálne dva krát. Rovnako súd vykladal aj množstvo, resp. dennú dávku, ktorú si obžalovaná zabezpečovala od obžalovaného E., keď ustálil že sa jednalo teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných, v množstve 100 mg pervitínu (čo sa považuje za jednu dávku), pričom tomuto minimálnemu množstvu nasvedčuje aj výsledok prehliadky iných priestorov alebo pozemkov, v rámci ktorej boli do trestného konania zaistené v osobnom motorovom vozidle zn. Z., ev. č.: K v užívaní obžalovanej C. K. zrezaná, zatavená, injekčná striekačka, na

ktorej boli zaistené stopy M. obžalovanej, s obsahom kryštalického materiálu béžovej farby s hmotnosťou 106 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 77,1 % hmotnostného, obsahujúce 82 mg absolútneho metamfetamínu, pričom podľa výpovede obžalovanej K. jej toto množstvo zostalo z rána, keď polku si dala už ráno z toho čo dostávala každý deň od obžalovaného E.. Obdobne súd vykladal aj jednotlivé dávky, ktoré obžalovaná prenechala obžalovanej E. ako aj k piatim dávkam, ktoré si nechala obžalovaná priviesť do Rakúskej republiky.

Trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Trestného zákona v ods. 1 upravuje jedinú základnú skutkovú podstatu tohto trestného činu, ktorá pozostáva z neoprávnenej výroby, dovozu, vývozu, prevozu, zabezpečenia prepravy, kúpy, predaja, výmeny, iného zadováženia alebo prechovávanía omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov alebo zo sprostredkovania takejto činnosti. Zo skutkovej podstaty tohto trestného činu zjednodušene vyplýva, že páchatel' sa dopúšťa tohto trestného činu od momentu, kedy si neoprávnene zabezpečí omamné a psychotropné látky (tzv. dokonanie trestného činu) napr. výrobou, výmenou, kúpou, následne túto omamnú a psychotropnú látku určitý čas prechováva až do jej predaja, výmeny, príp. inej formy odovzdania tretej osobe, spravidla spotrebiteľovi (tzv. dokončenie trestného činu). Z uvedeného vyplýva, že predmetný trestný čin má povahu pokračovacieho a trváceho trestného činu.

Obžalovaná C. K. páchala stíhanú trestnú činnosť od momentu zadováženia si pervitínu, počas jeho prechovávanía až po darovanie tretím osobám alebo ich osobnú spotrebu.

Súd u obžalovanej vzhliadol páchanie predmetnej, trestnej, drogovej činnosti závažnejším spôsobom konania a to po dlhší čas, čím spáchala obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), c), d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, nakoľko podľa jej vlastných slov si 4 roky nepretržite zadovážovala od obžalovaného E. výmenou za poskytovanie sexuálnych služieb pervitín, minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných, v množstve 100 mg pervitínu. Tento v presne nezistenom čase minimálne dva krát poskytla obžalovanej E., ako aj to že pervitín si nechala minimálne päť krát priviesť do Rakúskej republiky.

Čo sa týka množstva ako aj kvality zaisteného metamfetamínu u obžalovanej, na tieto skutočnosti dal odpoveď vypracovaný znalecký posudok Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru kriminalistickej identifikácie.

K samotnému skutku č. 2 uvedenému vo výrokovej časti tohto rozhodnutia

Ku skutku č. 2 uvedenému vo výrokovej časti tohto rozhodnutia sa obžalovaná rovnako sama priznala, že sprostredkovala predaj pervitínu medzi predávajúcim, obžalovaným E. a kupujúcim nestotožneným občanom Rakúskej republiky vystupujúcim pod menom X.. Samotný obžalovaný E. potvrdil, že obžalovaná K. tento predaj sprostredkovala, dohodla miesto, cenu a čas odovzdania, pričom sa jednalo o 0,5 g pervitínu za 40 Eur. Tento predaj sa uskutočnil celkovo dvakrát, teda celkovo 1,0 g pervitínu. V neposlednom rade uvedené tvrdenia obžalovaných vyplývajú aj z výsledkov z odpočúvania telekomunikačnej prevádzky mobilnej účastníckej stanice používanej obžalovanou. Zároveň súd na základe tabuľky monitorovania cien omamných a psychotropných látok na čiernom trhu na území SR za IV. štvrtrok r. 2019, ustálil, že pre obžalovanú je najpriaznivejšia cena pervitínu za daný štvrtrok 2019, pričom hodnota pervitínu na čiernom trhu v Trnavskom kraji bola vyčíslená na sumu 25,00 Eur.

Podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník).

Podľa § 21 ods. 2 Trestného zákona na trestnú zodpovednosť účastníka sa použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatel'a, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z predmetnej zákonnej úpravy je možné vyvodiť, že účastník trestného činu (pomocník) sa na páchanom trestnom čine spravidla nezúčastňuje priamo ako je tomu v prípade spolupáchateľstva, medzi konaním páchatel'a a účastníka je určitá súvislosť a z hľadiska subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu sa vyžaduje, aby úmysel pri pomoci smeroval ku konkrétnemu trestnému činu, pričom je možný úmysel priamy alebo nepriamy, pokiaľ pomocník nechce pomoc priamo poskytnúť, ale je uzročený, že jeho pomoc môže byť využitá na spáchanie trestného činu.

Problematické je posúdenie účastníctva pri pokračovacom trestnom čine, ako je tomu v tomto prípade.

Zo zásady akcesority účastníctva sa správne odvodzuje názor, podľa ktorého nemožno posudzovať ako jeden pokračovací trestný čin spáchaný formou účastníctva, ak sa účastník zúčastňuje na skutkoch rôznych páchatel'ov. V takomto prípade sa vzhľadom na zásadu akcesority účastníctva posudzuje každý skutok účastníka ako samostatný trestný čin a teda platí, že účastník sa dopustí toľkých trestných činov, koľkým páchatel'om poskytne svoju pomoc. (viď. R 24/2005)

V tomto prípade sa však jedná o rovnakého páchatel'a v každom jednom z dvoch čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nakoľko obžalovaná dva krát sprostredkovala predaj pervitínu. Obžalovaná vedela, že sprostredkúva predaj pervitínu, ktorý je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zakázaný, a tým je daná objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, t. j. jednotiaci zámer poskytnúť pomoc na spáchaní stíhaného trestného činu. S poukazom na uvedené je súd toho názoru, že pokračovanie v trestnej činnosti, rešpektujúc zásadu akcesority účastníctva, je možné aj vo forme účastníctva. (viď. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 7Tdo/1009/2009 zo dňa 10.09.2009)

Uvedený právny záver súdu dovoľuje postihnúť účastníka za celý rozsah trestnej činnosti páchatel'a, aj keď páchatel' svoju trestnú činnosť realizuje v istom časovom období postupne, čím sa eliminuje zvýhodnenie účastníka oproti páchatel'ovi.

Súd u obžalovanej vzhliadol páchanie predmetnej, trestnej, drogovej činnosti formou pomoci, čím spáchala zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d) Trestného zákona formou účastníctva - pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, nakoľko dvakrát sprostredkovala predaj pervitínu.

Po zhodnotení vyššie uvedených dôkazov a to jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach umožnili súdu vysloviť spoľahlivý záver, že skutok opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a že ho spáchala ako trestne zodpovedná páchatel'ka - obžalovaná C. K..

Výrok o treste :

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Následne bolo po vyjadrení procesných strán na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením správ o povesti na obžalovanej (register priestupkov, odpis z RT, lustrácia v STA), z ktorých bolo zistené, že obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná. Voči obžalovanej sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne nevedú ďalšie trestné konania. Obžalovaná bola v období od 01.01.2010 do 20.01.2021 1x priestupkovo postihovaná za priestupok na úseku cestnej premávky.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Trestného zákona - de facto sa priznala k spáchaniu trestného činu tak ako je uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia a tento úprimne oľutovala) a zároveň súd nezistil

príťažujúce okolnosti, zároveň súd musel pristúpiť k aplikácii § 38 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko u obžalovanej prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností, znižovala sa horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou. Pri použití § 38 ods. 2 ods. 3 Trestného zákona, potom prichádzalo do úvahy ukladanie trestu, v zmysle § 172 ods. 2 Trestného zákona, v rozmedzí sadby 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace (pôvodná sadzba 10-15 rokov). Nakoľko obžalovaná bola uznaná za vinnú z dvoch trestných činov a jednalo sa o zbiehajúcu sa úmyselnú trestnú činnosť, pričom sa jednalo o zločin a obzvlášť závažný zločin, súd musel pristúpiť k aplikácii § 41 ods. 2 Trestného zákona, kde bola použitá tzv. asperačná zásada, a zvyšovala sa horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle § 172 ods. 2 Trestného zákona, v rozmedzí sadby 10 rokov až 17 rokov a 9 mesiacov a 10 dní.

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. (Stanovisko NS SR Tpj 55/2016).

Súd dôsledne zvážil aj možnosť aplikácie § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Prokurátor v úvode podanej obžaloby označil všetkých obžalovaných za členov organizovanej skupiny, ktorá sa mala v rozhodnom čase, v obžalobe stanovenom od januára 2018 do 26.11.2019, zaoberať drogovou trestnou činnosťou, následne špecifikoval úlohy jednotlivých obžalovaných v rámci skupiny, kde obžalovaná C. Stahlová sa mala v rámci skupiny zaoberať predajom pervitínu, viacerým osobám a následne špecifikoval omamné a psychotropné látky, ktoré sa našli v nehnuteľných a hnutel'ných veciach, ktoré jednotliví obžalovaní v čase ich vykonania užívali. Popísaný skutkový dej v podanej obžalobe, podľa názoru súdu, však nezodpovedá právnej kvalifikácii skutku tak ako vyplynulo z dokazovania na hlavnom pojednávaní. Organizovaná skupina je vyššou formou spolupáchatel'stva, ktorá predpokladá dohodu (príp. i konkludentnú) všetkých páchatel'ov na páchaní určitého druhu trestnej činnosti s rozdelením ich úloh, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu, pričom pri všetkých jej členoch treba spáchanie tohto trestného činu posudzovať, ako keby ho spáchal každý člen organizovanej skupiny sám. Rovnako nebol preukázaný aj predaj pervitínu viacerým osobám.

Uvedený nedostatok mal negatívny dopad na postavenie obžalovanej v tom zmysle, že pred súdom nemohla dať vyhlásenie o vine ku skutku uvedenému v obžalobe a k jeho právnej kvalifikácii a súd následne aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona v zmysle stanoviska NS SR, pričom predmetný nedostatok nebolo možné odstrániť ani predbežným prejednaním obžaloby.

Pri posudzovaní vzniknutých dôsledkov pre obžalovanú súd dospel k záveru, že predmetné stanovisko NS SR o analogickej aplikácii mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona je potrebné vykladať extenzívne v zmysle zásady práva na spravodlivý proces, nakoľko v opačnom prípade by možnosť aplikácie § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona závisela od postupu prokurátora, ktorým by mohol v každom jednom prípade nesprávnou právnou kvalifikáciou (spravidla tzv. nadkvalifikovaním) skutku zmariť aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súdom, nakoľko súd by ex offio (z úradnej povinnosti) toto vyhlásenie nemohol prijať ani v prípade vyhlásenia o vine obžalovaným.

Správnejším sa preto súdu javí umožniť obžalovanému vzniesť výhrady k právnej kvalifikácii skutku, príp. k skutkovému deju a v prípade, ak súd po vyhodnotení všetkých dôkazov dospeje k záveru, že priznanie obžalovanej v rámci jej výsluchu na hlavnom pojednávaní (čím je naplnená podmienka priznania sa obžalovanej a poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona) zodpovedá jeho skutkovým

a právnym záverom, analogicky aplikovať § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a tým dosiahnuť stav ako v prípade, ak by sa „nedostatok“ v prokurátorom podanej obžalobe nenachádzal (existencia výhrad súdu k zneniu dohody o vine a treste je vyjadrená aj § 334 ods. 2 Trestného poriadku).

Z dôvodu priznania sa obžalovanej a skutočnosti, že jej priznanie v rozhodných skutočnostiach korešponduje so závermi zistenými súdom, súd v prípade obžalovanej skúmal splnenie zákonných podmienok na analogickú aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, t. j. mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody v súlade s § 39 ods. 4 Trestného zákona. V tomto prípade bolo pri určení výmery trestu nevyhnutné zohľadniť, že v prípade obžalovanej sa jednalo o doposiaľ bezúhonnú osobu. Súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, nakoľko obžalovaná sa k spáchaniu skutkov priznala a úprimne ich oľutovala, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste. Súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (t.j. 6 rokov a 8 mesiacov, čo sú dve tretiny z 10 rokov).

Súd nezistil podmienky na aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na osobu obžalovanej, najmä s prihliadnutím na jej doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaná žije, okolnosti prípadu a výšku uloženého trestu odňatia slobody dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, avšak aj s poukazom na aplikáciu § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona nie je potrebné zaradiť obžalovanú do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia len s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti - obzvlášť závažný zločin, ale účel trestu naplní aj zaradenie obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona.

S prihliadnutím na závery znaleckého posudku znalkyne MUDr. Kládie Stanislavovej, ktorá u obžalovanej zistila závislosť od pervitínu, s depraváciou osobnosti v dôsledku dlhoročnej závislosti, ktorá je u nej plne rozvinutá, súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanej uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, aj z dôvodu, že ústavné liečenie zatiaľ nie je potrebné a dostatočné je vykonanie liečby ambulantnou formou, s prihliadnutím na stupeň jej závislosti na omamných a psychotropných látkach.

Nakoľko obžalovaná spáchala obzvlášť závažný zločin a zároveň súd musel obligatórne z tohto dôvodu obžalovanej uložiť ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Takto uložený trest považuje súd za primeraný, zákonný a spravodlivý, nakoľko v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.